ה"ג מה נפשך לי קסבר איסור חל על איסור ליחייב נמי משום גיד ולי לא איסור חל על איסור ליחייב משום טומאה דקדים ולי קסבר לא בגידין בנ"מ ליחייב משום גיד • כלומר ולי לא בגידין בנ"מ ומש"ה פטור משום טומאה ליחייביה משום גיד דהא ליכא למיפטריה הכא משום דלא איסור תורה אור חל על איסור דהא ליכא טומאה: לאמר רבא לעולם קסבר לא בגידין בנ"מ • לפיכך לא כלו טומאה ומשום גיד נמי ליכא דקסבר אינו טהג בטומאה וטעמא לא משום דלא איסור חל על איסור אלא דמעטיה קרא בהדיא דאמר קרא כי: ה"ג אמר רב יהודה אמר רב האוכל גיד הנשה של נבלה ר"מ מחייב שתים כי' ומודים חכמים באוכל גיד של עולה • דתמיר מ] איסורא לא של שור הנסקל ומאי תומרייהו שאסורין בהנאה: דמחייב שתים • וטעמא כדמפרש: ומאן הא תנא • חכמים: דבאיסור כולל איסור חל על איסור לית ליה ואיסור כולל באיסור תמור לית ליה • ה"ג והייט פירושה איסור גיד חל משטולה וקודם שנתנבלה היה גידה אסור ובשרה מותר וכשנתנבלה נאסר אף בשרה ואע"ג דשם נבלה ה"ל למיחל נמי על גיד משום טעמא דכולל שהוא כולל את הבשר עמו ליאסר ואיכא למימר אפילו למאן דאמר אין איסור חל על איסור כולל אלא איסור נבלה חייל דמגו דחייל אבשר דהוה מותר חייל נמי לגיד שבולע עם הבשר אף"ה אמרו רבנן דלא חייל: ואיסור כולל באיסור תמור לית ליה • והיכא דאיסור אחרון לית ליה תרתי כולל ומשום כגון עולה לו שור הנסקל דמתיקרא כשבולה היה גידה אסור ובשרה מותר הקדישה לו נגחה נאסר אף בשרה הרי זה כולל, והגיד הרי מתחלה היה אסור באכילה ומותר בהנאה וכשהקדים חל עליו איסור הקדש לאוסרו בהנאה, שאין כאן איסור חל על איסור, שמה שעייר הראשון משום השני וכי היכי דחייל עליה שם הקדש לאוסרו בהנאה על כרחך חל עליו אף באכילה. אחר אכלו יתחייב שתים ואע"ג דבאכילה אסור עומד היה ואין איסור חל על איסור, הלא הוא חייל ומייל להנאה חייל נמי אף לאכילה: רבי יוסי הגלילי היא • דשמעינן ליה דלית ליה כולל באיסור תמור ומיהו באיסור לא שמעינן ליה דלית ליה כולל באיסור תמור לא אמרינן דלית ליה כולל באיסור תמור ולא אמרינן דלית ליה כולל באיסור תמור אל